

ארבעה נדרים פרק שלישי נדרים

רענע

מסורת הש"ס

(א) וכל זה ליתא טהר'ם
בנפסקי פ'ט ס' א' אין
מאן מקומי וז"ל לקמן קודם
כיון דהא הוה קר'ם ל'א
והוה מל'טרי רבנן וס'י
(ג) מ'ט' חוס' ל'ב ע'ד
ד'ים ונכש'י א' ס'י ע'ד
(ד) ב'רס'ט נ' קודש'ן מ'ה
(ה) ש'י'ן ע'ד ל'ק כ'כ א'
(ו) מ'ר'י' (ד' א' ו') (ב'מ'ד'ר
(ז) ע'י'כ ש'י'ן ל'ק
כ'כ א' (ח) (ה'ל'ן ב'מ'ש'ה'
(י) (ב'מ'ד'ר ז')

הגהות הב"ח
(6) במשנה יאמר כל נדר
כ"ל ומיזב לו נמחה:

מוסף רש"י

אין סתחין לו בגורל.
כדבר שלל היה בעולם
כשעת נדדו עדיין ועתידין
לנצח לעולם לאחר שנדד
(למחנה דוד)

רצון. והיו קטעים
ל לשם מרוב חובה
ן לומר דבר פתח
כלל דקרי'. כלי
שוכן בדמיון: כלי
שכן ראו ילדע
אחמן דמנעטרי רצן
לד הו: אחר ליה
אפיקורי דמנערי
ולא דל לטול:
יעקב אומר
אם חבירו שאל.
שכן אתה נטה לי
עמי היינו נמי נדרי
מירו אלך כדי לרשו
לך נדר שאני
הא בטל: גמ' לא
י מורד ולא אתי
הואיל והנדר בטל:
אלה

לקריבאי היא אמרה לקריב
ארעתאי ומינסבת לה לקריב
אתא לקמיה דרב יוסף אמר
לה לקריבה מי אדרתה אמר
והתניא מעשה באדם אחד
דעתו ועולתה להגל ובא לפני
על דעתך ועולה להגל כלום הו
בן יעקב אומר אף הרוצה לה
גדר שאני עתיד לדור הוא ב
דאמר כל גדר שאני עתיד לה

"עקש" נדבדו זרזין הו וזה הם
 דמי דלילו הם הענין מוכיח מתוכו
 בבאי עובדא דדביהו דלבי דליכא
 גורח בעלתא ומש"ה פשיטא לן דלר
 ביחא מומחה ו' בשלש הדיוטות
 חייא בר איני אמר דב עמרם שלש
 שלש מומחין את הדין במקום שאין
 חכמה חכם כגון מלך אמר דב נחמן
 הלכה אמר דב נחמן כגון אנא כלומ
 ר' יהודה אומר דב חכם חכם ממלכ
 תמרי אע"ג דלא גמירי כיון דכי מסב
 כרב נחמן סגי אידי כעי בתלתא
 השנים ומאי קאמר אחד מהן חכם
 אמר חכם היינו גמיר וסביר במקום
 מומחה ופשיטא דידם מומחה והפתי נד
 "ול כח פ"ה ו' שנוטות (ה' ה')
 חכם אתא כיומא דמלחא ד' יהודה רב
 וכעין אמר מר במקום שאין חכם חכם
 וסביר איור לתרדיה שר נדלא וע"פ
 הדיוטות דברי נדלא ד מסביר לכו
 לרנן קשין לרבי יהודה. ומסתברא
 שמוסר כדורו של חכם הוא דליחמ
 כל נכסיו על חבירו אם אינו אוכל
 ונלא אחי לגביה למחל בלי שכל
 שאל יסמח המורד כדא דלכתי לא
 רבי שמי מאי אף ועוד דאי דביי

והוּוּ מַצְטַעְרִי רַבֵּנָן מְשִׁימָשׁ לְמוֹלָא וּמְמוֹלָא
לְשִׁימָשׁ^(ב) "ל"א אֲדַעְתָּא דְּהָכִי אִין כְּמָה
יִזְמִינָן וְהוּוּ מַצְטַעְרִי רַבֵּנָן מְשִׁימָשׁ לְמוֹלָא
(וּמְמוֹלָא לְשִׁימָשׁ) אִמֵּר לִיה בְּמִנִּית בְּרִיה
דְּאִבָּא שְׁאוּל בֶּן בְּמִנִּית מִי נִדְרַת אֲדַעְתָּא
דְּמַצְטַעְרִי רַבֵּנָן מְמוֹלָא לְשִׁימָשׁ וּמְשִׁימָשׁ
לְמוֹלָא אִמֵּר לֹא וְשְׂרִייה ר' יִשְׁמַעֲלָא בֶר ר'
יִוִּסִי הוּהּ לִיה נִדְרָא לְמִישְׂרָא אַתָּא לִקְמִייהוּ
דְּרַבְּנָן אִמְרוּ לִיה נִדְרַת אֲדַעְתָּא דְּהָכִי אִמֵּר
לְהוּ אִין נִדְרַתָּא אֲדַעְתָּא דְּהָכִי אִמֵּר לְהוּ אִין
כְּמָה יִזְמִינָן כִּיִּן דְּהוּא הִהוּא קְצָרָא דְּמַצְטַעְרִי
רַבֵּנָן מַחֲייה בְּאוּכְלָא דְּקִצְרִי אִמֵּר אֲדַעְתָּא
דְּמַחֲי לִי קְצָרָא לֹא נִדְרִי^ו וְשְׂרִייה לִנְפִשְׁהּ
א"ל רב אחא מדיפתי לרבינא האי גולד הוא
דלא מסיק אדעתיה דמחי ליה קצרא ותנינא
א"י פותחין לו בגולד א"ל יתאי לאו גולד
הוא דשכיחי אפיקורי דמצערי רבנן^ד דביתחו
דאביי הוה לה ההיא ברתא הוא אמר
אמר לה תיתסרא הנאתי עלך אי עברת
ואלת ועברת על דעתיה ואינסבא לקריבה
ואילו הוה ידעת דעברת על דעתך ומנסבא
ושרייה רב יוסף ומי שרי כי האי גוונא א"י
הדיה את אשתו מלעלות לרגל ועברה על
יבי יוסי אמר לו ואילו היית יודע שעוברת
תה אמר לו לא והתירו רבי יוסי: **מִתְנִי** "ר"א
ר את חבירו שיאכל אצלו יאמר^ב לו כל
ובלבד שיהא זכור בשעת הנדר: **גַּמ'** וכיון
ר יהא בטל לא שמע ליה ולא אתי כההדיה
חֲסוּרִי

ובזו שזן שרואה שאכל עמו חדרו ואפי' הי' אמריקני
אזנו אלל ודח שאין באכילת חדרו אללו קפידא כל כך
ופידא טיפ לאנכי כי מנסבא לה דביחור לקריבא ודו
פחה ואין הנדר בטל מאליו אדרבא מתמיהין היכי
ששן שאין מומחה ודלמתיכא בהדיא בנדרות פסדך כי
יזיין את הבכור במקום שאין מומחה שלשה מתזיין את
כס לאסוקי מדברי יהודה דלמך הימר נדרים בשלשה והו
ן אלא פירוש האי אחד מהן חכם דעבי ר' יהודה לטול
דעבי רבי יהודה שיהא אחד מהן גמיר וקביר כגון א
הבן כל דהו אמר רבינא דלמבשרי וזה וקביר כלומר
יהא חד מנייהו גמיר וקביר והא מהן דגמיר וקביר ב
קום שאין חכם דלי בגמיר וקביר כגון בכל מקום שזה
ן חכם דלייט סמוך דלי שמינא קמוך לחודיה שרי דהו
היאי להו וסבי וסבי ומי חסמין לן בסוף פ' עברה התלמוד
אפי' ב"ד הדיוטות והא פרשת נדרים ראשי המטות כמי
דומיא דמומחין דמועבי ה' מה הכס בעיט סמוך ה"ז בעיט
מומחין מירא את הנדרים דלא בעיט סמוך משמע דמפרש
א' אדרגנא קאי דלמרי שלשה מתזיין את הנדר במקום שזה
מהן כלומר כגון מהן מירי ביחירי ואמר רבי נתן כגון אלא
סמוך וכבר כתבתי זה בפ"ק (דף ה' ד"ה ושמעא) ועוד אכתוב
דברי בני דקריי' כרגנ' דלא בעיט שיהא אחד מהן חכם ו
דלמרינא שלשה מתזיין את הנדר במקום שזה חכם ד
תחלה הוא דלא אלל צדיעבא אכילי ליה נדרא: פסקא
יאמר כל דר שמי עמיר לידור. מפרש בגמרא: גמ' ו
ידוע המומחין שאין נדר חל עליו שכבר בטלו המומחין. ודעין
ל' ה' מתעניין שפיר דרין דקמין אף הירוש' משמע דהא נדר
נא עסקינן היכי ומי וכלבד שיהא זכור (בשעת נדרו) פשיטא

ר"ן כג.

עין משפט
גר מצודה

יב א מ"י פ"ו מהל' שנועות הלכה יב פמג לאוין רמא טוש"ע י"ד סימן רכח סעיף יב: ב ע"י מ"י שם בהשנות ובכ"מ: יג ג טוש"ע שם סעיף ז: יד ד מ"י פ"ב מהלכות נדרים הל"ז פמג לאוין רמב טוש"ע י"ד סימן ר"א סעיף א:

פירוש הרא"ש

[illegible]